

Zachránia nekvalifikovaní imigranti nemecké hospodárstvo?

Tomasz Gabis

29. júna 2019 **✚ Politika**

Nekvalifikovaní prisťahovalci nezachránia Nemcov pred demografickou pascou. Zato prehľbia problémy sociálneho štátu.

Zdroj: pixabay.com

Mediálna propaganda v Nemecku prezentuje masové prisťahovalectvo ako skrz-naskrz pozitívny jav, ako obohatenie všetkých sfér života, šancu pre Nemecko, ktorá vytvára „pestrú rozmanitosť“. Väčšina politikov i hlavné médiá neprestávajú uisťovať domorodé obyvateľstvo o obrovských ekonomických, sociálnych, kultúrnych, finančných, demografických výhodách masového prisťahovalectva z krajín tretieho sveta.

To však neznamená, že by v Nemecku neboli vedci skúmajúci tento problém, či nezávislí novinári, ktorí na prvé miesto kladú intelektuálnu integritu a vedeckú exaktnosť. Niet teda divu, že ich závery sú úplne opačné. Je škoda, že v Poľsku (ale ani na Slovensku – pozn. prekl.) o ich zistenia nie je záujem, pretože oni už celé desaťročia pozorne sledujú a analyzujú problém prisťahovalectva, pričom dlhodobo požadujú, aby sa politika prisťahovalectva riadila politickým a hospodárskym zdravým rozumom. Medzi nich patria páni profesori Robert Hepp, Gunnar Heinsohn, Rolf Peter Sieferle, Hans-Werner Sinn, Herwig Birgová. Mimo akademického sveta treba spomenúť predovšetkým Thila Sarrazina.

Kritici masového prisťahovalectva zdôrazňovali, že problémom nie je prisťahovalectvo ako také, ale to, kým sú a akí sú títo prisťahovalci. Poukazovali na to, že je chybou alebo zámernou manipuláciou používať všeobecný pojem „prisťahovalci“ bez rozlišovania etnicko-kultúrnych alebo etnicko-náboženských skupín, ako keby imigranti z európskych krajín sa vôbec nelišili od prisťahovalcov z tureckej Anatólie alebo Afganistanu.

Kým sú imigranti ?

Prisťahovalectvo z rovnakej alebo kultúrne blízkej oblasti je čosi úplne iné ako imigrácia nevzdelaných, nekvalifikovaných mas z cudzích vzdialených kultúr, ktorí sa neintegrujú, to znamená, že sa neprispôbujú kultúre väčšinového národa, ani sa nezapájajú do vysoko rozvinutého priemyselného, sociálno-ekonomického a technologického systému. Dokonca ani keď si prisťahovalec z Afganistanu zriadi ako-tak

prosperujúci obchodík. Ekonomickú odolnosť a silu Nemecka predsa neurčuje sektor malých obchodíkov a pracovných miest s nízkymi mzdami. Dnes Nemci nepotrebujú majiteľov stánkov, ale vysoko kvalifikovaných pracovníkov, technikov a inžinierov.

Elity a ich mediálni spolupracovníci nikdy nepovedali domorodcom, koľko nevzdelaných a všeobecne nekvalifikovaných cudzincov možno efektívne využiť v modernom hospodárstve, ktoré už aj tak zápasí s nezamestnanosťou ľudí s nízkou kvalifikáciou. V časoch Adenauera a Erharda platilo pravidlo: „potrebujeme ruky na prácu len tam, kde sú potrebné“ – čiže zahraniční pracovníci boli prijímaní do tých odvetví a podnikov, kde mohli okamžite, alebo po krátkom zaučení a zaškolení začať pracovať. Tento princíp bol v súlade s potrebami a možnosťami nemeckého trhu práce a nemeckej ekonomiky. Práca pre prisťahovalcov bola vopred zaručená.

Tento pragmatický prístup bol neskôr zanechaný a postupne sa začalo prechádzať k politike „otvorených hraníc“. „Obohatenie“ bežných domorodých Nemcov v dôsledku masového prisťahovalectva zo vzdialených etnicko-kultúrnych oblastí, z neeurópskych krajín (alebo z najchudobnejších regiónov Európy) je stopercentný mýtus – to platí pre všetky oblasti hospodárskeho, sociálneho a kultúrneho života. Prisťahovalectvo nerieši žiaden z problémov vyplývajúcich z demografického úpadku Nemecka.

Náklady vyššie než zisk

V knihe „Deutschland schafft sich ab“ (Nemecko sa samo likviduje) vydané v roku 2010, Thilo Sarrazin s kalkulačkou a ceruzkou v ruke vypočítal, že náklady vynaložené v súvislosti s prisťahovalectvom ďaleko prevyšujú jeho prínosy. Robert Hepp v knihe „Die Endlösung der Deutschen Frage – Grundlinien einer politischen Demographie in Bundesrepublik Deutschland“ („Konečné riešenie nemeckej otázky – náčrt politickej demografie v Spolkovej republike Nemecko“) už v roku 1988 vyvrátil všetky argumenty, že masové prisťahovalectvo „zabezpečí životnú úroveň a dôchodky“, a ukázal skutočné, nie vládou a médiami skresľované náklady masového prisťahovalectva. Pred dvadsiatimi rokmi, v rozhovore pre denník Die Welt, profesorka Herwig Birgová, riaditeľka Inštitútu pre sociálny a populačný výskum na Univerzite v Bielefelde, jednoznačne uviedla, že je chybou vnímať masové prisťahovalectvo ako ekonomické a kultúrne obohatenie spoločnosti. Ak pri klesajúcom počte obyvateľov Európy a súčasnom náraste obyvateľov krajín ležiacich na druhej strane Stredozemného mora sa prúd potenciálnych prisťahovalcov z nich zdvojnásobí, situácia sa stane dramatická a sociálne a hospodárske problémy sa výrazne vyostria. Profesorka Birgová zdôraznila, že v situácii, keď počet prisťahovalcov v rôznych nemeckých mestách prevyšuje 20% a v mnohých okresoch – 50%, nemôže byť ani reč o integrácii, a ak áno, tak v opačnom smere, čiže o integrácii nemeckej menšiny do imigrantskej väčšiny.

Zdroj: wikipedia.com

Dodajme, že v súčasnosti v niektorých štvrtiach Hamburgu v skupine obyvateľov mladších ako 18 rokov tvoria prisťahovalci väčšinu. V Billstedte je ich 74,8% v Jenfelde – 74,9%, v Rothenburgsorte – 77,6%, v Neuallermöhe – 78,1%, vo Wilhelmsburgu – 78,9%, v Harburgu – 82,2%, v Steinwerdere – 87,7% , v Hammerbrook – 91,5 % , vo Veddele – 93,1 % , v Billbrook – 98 % (medzi 170 žiakmi tamojšej základnej školy sú iba tri nemecké deti, nemčina sa v nej vyučuje ako cudzí jazyk). Medzi deťmi mladšími ako 15 rokov v Berlíne je takmer 50% prisťahovalcov, v Stuttgarte – 60% detí a mladých ľudí do 18 rokov je prisťahovaleckého pôvodu, v bývalom západnom Nemecku vrátane Berlína pochádza 42% detí mladších ako šesť rokov z rodín prisťahovalcov. V Kolíne, Mníchove, Frankfurt nad Mohanom, Duisburgu – je ich 50%, v Augsburgu – 68%.

Profesorka Birgová taktiež upozornila na reetnizáciu napríklad tureckej menšiny, ktorej príslušníci v druhej alebo tretej generácii – napriek očakávaniam, že sa plne integrujú či asimilujú – sa začnú orientovať na kultúru krajiny, z ktorej pochádzajú ich predkovia. Nielenže nedôjde k zmiešaniu, ktoré podporujú štátne orgány (Vermischung), ale nastúpi etnická „izolácia“ (Entmischung).

Kvalifikácie

Ekonom prof. Hans-Werner Sinn (v rokoch 1999-2016 riaditeľ Mníchovského inštitútu pre ekonomický výskum) poukazuje na to, že imigranti ako celok majú podpriemerné vzdelanie a kvalifikáciu, preto tí z nich, ktorí pracujú, zarábajú menej ako priemer. Preto sú nadpriemernými príjemcami podpôr pokiaľ ide o rozsah dávok (využívajú všetky možné sociálne dávky) a ich výšku. Pretože sociálny štát vo všeobecnosti transferuje finančné prostriedky od tých, ktorí zarábajú viac, k tým, ktorí zarábajú podpriemerne, je („fyzicky“) nemožné, aby podpriemerne zarábajúci prispievali k celkovému rastu národného bohatstva.

Politológ, historik a sociológ, profesor Rolf Peter Sieferle (zomrel v roku 2016) v knihe “Migrationsproblem. Über die Unvereinbarkeit von Sozialstaat und Masseneinwanderung” (“Problém migrácie: Nezlúčiteľnosť sociálneho štátu a masového prisťahovalectva”, 2017) dokazuje, že sociálny štát nemôže prežiť z rôznych príčin a jednou z nich je masové prisťahovalectvo. Nemecká elita podľa Sieferliho stratila politický rozum. Jej predstavitelia hovoria o nedostatku pracovnej sily, zatiaľ čo masovo prijímajú negramotné osoby, ľudí bez kvalifikácie a bez vzdelania, čo je vzhľadom na postupnú digitalizáciu, robotizáciu a automatizáciu obrovskou chybou, pretože vedie k zníženiu všeobecnej úrovne výučby, zatiaľ čo iba intenzívne zvyšovanie kvalifikácií a úrovne vzdelávania môže vyriešiť nedostatok pracovníkov v odvetviach dôležitých pre hospodárstvo.

Čím viac nekvalifikovaných a nevzdelaných ľudí vstúpi do krajiny, tým slabšiu motiváciu budú mať kvalifikovaní pracovníci zo zahraničia prísť a usadiť sa a tým silnejšiu motiváciu budú mať domáci špecialisti, aby emigrovali. A to znamená, že počet tých, ktorí najlepšie pracujú a najviac zarábajú a svojimi daňami aj najviac prispievajú do systému sociálneho poistenia, bude klesať a počet poberateľov sociálnych dávok bude rásť. Preto sociálny štát pod váhou masového prisťahovalectva (ako aj ďalších faktorov) musí nevyhnutne kolabovať.

Na skutočne vysoké náklady masového prisťahovalectva z neeurópskych krajín často poukazoval prof. Gunnar Heinsohn, podľa ktorého spomedzi „utečencov“, ktorí prišli do Nemecka v posledných rokoch, len 10% má kvalifikáciu zodpovedajúcu požiadavkám technologicky vyspelej priemyselnej civilizácie. Profesor Heinsohn požaduje reštriktívnu prisťahovaleckú politiku, podľa ktorej by sa v Nemecku mohli usádzať iba

kvalifikovaní ľudia, a upozorňuje, že súčasná prisťahovalecká politika, ktorá kladie čoraz väčšiu finančnú záťaž na plecia mladej generácie, spôsobuje únik mozgov, pretože krajinu každoročne opustí 80 000 osôb (140 000 odchádza, 60 000 prichádza) – osôb najambicióznejších, najinteligentnejších, najkvalifikovanejších a najschopnejších. Týmto dochádza k ustavičnému poklesu členov tej skupiny, ktorá v Nemecku platí dvakrát viac na daniach, než dostáva od štátu.

Zväčšuje sa však skupina tých, ktorí žijú z veľkej časti alebo úplne na úkor druhých. Tvrdenie, že masové prisťahovalectvo pomôže zvrátiť nepriaznivé demografické trendy hroziace kolapsom dôchodkového systému, a tým aj celého sociálneho štátu, je podľa prof. Heinsohna absurdné. Podľa jeho názoru demografická katastrofa spojená s masovým prisťahovalectvom z krajín tretieho sveta privádza Nemecko na cestu vedúcu k sociálnemu a ekonomickému úpadku.

Omrvinky blahobytu

Rakúsky historik, sociológ a politológ, bývalý vedúci Ústavu politiky, náboženstva a antropológie na univerzite v Innsbrucku, Michael Ley, v knihe „Die Kommende Revolte“ („Blížiaca sa revolta“, 2012) poukázal na fatálny proces spočívajúci v tom, že namiesto dynamických, vzdelaných či aspoň učenívých prisťahovalcov, do vyspelých spoločností prichádzajú milióny nekvalifikovaných imigrantov, aby v smutných európskych predmestiach ešte pre seba uchmatli posledné omrvinky zo stola niekdajších blahobytných spoločností, konkurujúc už usídlenému, nekvalifikovanému proletariátu v snahe o získanie podpory, z čoraz nižších rozpočtov sociálneho štátu. Vznikajú etnicko-náboženské „paralelné spoločenstvá“, hromadí sa zápalný materiál pre sociálno-etnické a politické konflikty. V prípade erózie systémov sociálneho zabezpečenia, ekonomickej stagnácie alebo poklesu národného dôchodku nebudú vlády, ktoré sú príliš zadlžené, schopné rozšíriť záber sociálneho štátu a zachovať sociálny zmier. Tvorcovia prisťahovaleckej politiky a zástancovia „multikultúrnej spoločnosti“ nerešpektovali základný princíp, že ekonomický záujem prisťahovalcov, ktorým na začiatok stačí, že sa môžu usadiť v bohatšej krajine, musí zodpovedať ekonomickému záujmu jeho domácich obyvateľov, pričom požiadavka brať do úvahy tento záujem je absolútne oprávnená. Bola však zvolená iná, úplne chybná cesta prijímúc bez rozmyslu milióny ľudí z iných kultúr a náboženstiev, ktorých materiálne záujmy sú nezlučiteľné so záujmami hostiteľských krajín.

Zo všetkých seriózných nemeckých publikácií jasne vyplýva, že importovanie masy nekvalifikovaných ľudí z kultúrne vzdialených neeurópskych krajín neprináša domorodým Nemcom žiadne výhody, pretože musia pokryť výdavky na tzv. integráciu, ktorá sa v masovom meradle nikdy nepodarí, i čoraz vyššie výdavky na sociálny systém. Imigrácia znížila produktivitu nemeckého hospodárstva. Záporná bilancia ani v budúcnosti však nebude vyrovnaná a zaťažuje budúce generácie.

Spomínaná profesorka Herwig Birgová v roku 1998 varovala, že chaotický masový prílev prisťahovalcov do Nemecka pri politickej pasivite politikov voči demografickým problémom predstavuje ohrozenie existencie Nemecka podobné svetovým vojnám v 20. storočí a povedala: „Nerobme si ilúzie. Ak sa Európa natrvalo chce stať prisťahovaleckým kontinentom, potom v dlhodobom horizonte prestane existovať. Vzhľadom na populačný potenciál Ázie, Afriky a Južnej Ameriky v 21. storočí, by bolo potrebné – v prípade otvorenia hraníc – predpokladať, že nielen Nemci zmiznú ako národ, ale zmizne aj Európa ako kultúrna oblasť (Kulturraum)“.

O dvadsať rokov neskôr, v júli 2018, prof. Thomas Mayer, ekonóm Univerzity vo Witten/Herdecke, uverejnil na stránkach Frankfurter Allgemeine Zeitung článok pod titulkom “Buď Európa bude pevnosťou alebo nebude.” Dramatické demografické zmeny budú znamenať, že v nasledujúcich desaťročiach sa do Európy bude tlačiť čoraz viac prisťahovalcov a „utečencov“. „Ak Európa“ – uzatvára prof. Mayer – „chce prežiť tento nápor, musí zmeniť svoju politiku, pretože bez drastického obmedzenia prisťahovalectva z Ázie, subsaharskej Afriky, severnej Afriky a Blízkeho východu, stratí slobodu a prosperitu.“

Kiežby hlasy týchto nemeckých profesorov boli opatrným náznakom návratu k princípom zdravého rozumu, nemeckej politickej a kultúrnej elity, v otázke prisťahovalectva!

Zdroj: dorzeczy Nr. 7/310

© ® Všetky práva vyhradené

Preklad zverejnený sú súhlasom redakcie i autora.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/zachrania-nekvalifikovani-imigranti-nemecke-hospodarstvo/>